

FUMIGATED

297.82
D334

بسم الله الرحمن الرحيم **وتمم بالخير**

الحمد لله وكفى بعباده الذين اصطفى خصوصاً على سيد النوري صاحب
قالب قوسين اذ اولي به رالده جي شمس العجب نور الهدى محمد المجتبي وعلى آله واصحابه
ذوي الدرجات العلى **اما بعد** سيكو به بنده درگاه قادر قوي حافظ غلام حليم بن شيخ
قطب الدين احمد بن شيخ ابو الففيض دهلوي غفر الله لهم اجمعين وحشرهم في زمره
عباده الصالحين كه اين رساله ايت در كشف حال شيعه و بيان اصول و مذهب
ايشان و طريق دعوت ايشان و كبر اين مذهب خود بيان اسلام ايشان در داه اجاز
و احاديث ايشان و بيان مبدي از عقايد ايشان در باب الوهيت و نبوت و ائمه
و معاد و نقل بعضي از مسائل فقيه ايشان كه با خدا نها از اصول ملت حنيفه مخفي و پوشيده
ست و ذكر بلايه از اقوال و افعال ايشان در حق صحابه و از واج مطهرات و اهل بيت
نبوي رحمة الله عليهم اجمعين و اين رساله را تحفه اثنا عشرية نام بناده شده زيرا كه
بعد از قضاي قرن نايبي عشر از هجرت خير البشر عليه التحية و السلام صورت نايف
پذيرفته و جلوه ظهور گرفته و انچه در قرون ماضيه از گفتگوي شيعه على الخصوص اميه
اثنا عشرية با اهل سنت و جماعت بوقوع آمده اكثرش درين رساله مندرج

گروهیده و آنچه متروک مانده حقیقت خالص نیز از آنچه مذکور شد بوضوح
انجامیده و این رساله را لطیف المومنین و فضیلت الشیاطین لقب کرده شد
عرض از تسوید این رساله و تحبیر این مقاله آنست که درین بلا و کما س کنا نیم
و درین کما و در نیم و در هیچ مذهب فتنه شریه و شیوع فتنه بی اتفاق افتاده
که کم غایب باشد که یک در کس از این باین مذنب مذهب پیاپی باشند و در آب
باین عقیده نشوند لیکن اکثری از علمای تاریخ و اخبار خود غافل و از احوال
اصول و اسلاف خود بخیر و غافل می باشند و هرگاه در محافل و مجالس ناگه
به حاجت گفت و گو نمایند کج میگویند و شنید میگویند و حسنه حدیثی
این رساله بر او عرضه شد تا در وقت مناظره از عباد خود بیرون نروند و
افضل خود را انکار نشوند و در بعضی از امور واقعی شک می آورند و راه بدینند و
درین رساله الزام کرده شد که در نقل مذنب شیعه از بیان اصول ایشان
و الزاماتی که عاید بایشان می شود غیر از کتب مستبوه ایشان منقول نمائند
و الزاماتی که عاید بابل سنت می شود می باید که موافق روایات اهل سنت
باشد و الا هر یک را از طرفین تهمت تصطب و عناد و لایق است تا باینکه
و در فوق غیر واقع و آنچه از تواریخ و قصص و حکایات گذشته درین رساله
مذکور است از این جنس است که هر دو فرقه بر آن اتفاق دارند و تفسیر قرآن
نیز از یقین مکیان مروجی است مع هذا بیشتر از تفاسیر شیعه آورده شد
تا کسی را مظنه تهمت نماند و ما تو فیقی الا بالله علیه توکلن و ایه انیب
انما نسب از ناظران این رساله در میان این مقاله آنکه منزه و درین
مطالعه آن ملحوظ آن دارند اول آنکه آنچه درین رساله از باب مطاعن اهل
بیت عظام و اصحاب کرام و از و ارج مطهرات خیر الانام بلکه از جنس تقایص